

Maandag 8 oktober 2012 heeft de Haagse Assurantie Club de heer Jeroen Nijzink, Senior Risk Engineer van Allianz bereid gevonden om in Hotel Bijhorst in Wassenaar een lezing te verzorgen, met als titel:

“Risk engineering en risicobeoordeling”

Na Nijzink zijn studie, Medische Biologie en een (korte) carrière bij de Koninklijke Marine, is hij sinds 1988 werkzaam als schadepreventieadviseur, loss control engineer, (senior) risk engineer en senior engineering account consultant in de verzekeringsindustrie in Nederland. Nijzink is begonnen bij een makelaar en vervolgens heeft hij gewerkt bij twee verzekeraars. Momenteel is hij werkzaam bij Allianz Nederland Corporate.

André Cremers heet een ieder welkom op de alweer één na laatste lezing van dit jaar.

De afgelopen onderwerpen van de lezingen waren van een beleidsmatige aard, zoals de lezing over het afschaffen van de provisies en het invoeren van abonnementen. Zo aan het einde van het jaar vond de HAC het tijd om weer eens terug te gaan naar de basis en dus ouderwets met verzekeringen aan de slag te gaan. Nijzink is bereid gevonden om zijn verhaal te vertellen. Hij is senior risk engineer bij Allianz Corporate Nederland. Nijzink kan ons precies vertellen wat er allemaal leeft in de wereld van schade, acceptatie, beheersing en het beoordelen van risico's.

Nijzink vertelt dat hij al zo'n 25 jaar in het vak zit en momenteel werkzaam is bij Allianz Nederland Corporate. Hij wil uitleggen wat nu eigenlijk risico's zijn, hoe hier mee om wordt gegaan en wat een risk engineer denkt als hij bezig is met risicobeoordeling. Je hebt schadepreventie aan de ene kant en loss control engineering en risk engineering aan de andere kant. Het klinkt allemaal hetzelfde, maar toch zijn er verschillen. Een risk engineer denkt: *‘Hoe waarschijnlijk is het dat er hier iets mis gaat en wat gaat er mis en hoe kan ik dat dan in de hand houden?’* Dat is een wezenlijk verschil met wat een loss control engineer denkt, namelijk: *‘Wat moeten we doen om de dingen die misgaan acceptabel te houden?’* Het is noodzakelijk dat verzekeringsmaatschappijen risk engineering hebben, omdat een goede portefeuillekennis leidt tot portefeuilleverbetering. Dit geeft minder schades en een beter eindresultaat. Maar het is niet alleen de verzekeringsmaatschappij, aan de andere kant is er ook de klant. Maar heel weinig klanten willen schade. Zij willen continuïteit in hun bedrijf en hier mee geholpen worden. Een risk engineer kan op technisch vlak heel goed van dienst zijn. Het is ook voor de marktpresentatie van een verzekeringsmaatschappij, die een lead positie wil hebben, van belang dat hij risk engineering heeft. De verzekeringsmaatschappij zal moeten laten zien dat hij het kan, dat hij informatie kan verstrekken, dat hij bezig is met zijn portefeuille.

Nijzink vertelt dat hij als risk engineer bij een bedrijf komt, rondkijkt, heel veel vragen stelt en alles noteert. Vrijwel alle industriële verzekeraars hebben een Risico Rating Systeem. Aan de hand van dit systeem worden capaciteiten bepaald en wordt bepaald wat het premieniveau zal zijn. Herverzekeraars en co-assurantie willen ook weten wat ze in hun portefeuille hebben. Daarom schrijven risk engineers rapportages waarin precies staat wat de specifieke risico's zijn, hoe het gesteld is met het bedrijf en wat ze aan die risico's gedaan hebben. Hoe de veiligheid in elkaar zit. De makelaar en tussenpersoon kunnen aan de hand van deze rapportage de markt veel beter verkennen.

Nijzink legt uit wat Benchmarking is. Een risk engineer kijkt en beoordeelt aan de hand van andere bedrijven in de sector, aan de hand van schadestatistiek en gekeken wordt hoe het bedrijf zich verhoudt met de andere bedrijven. Nijzink komt terug op de verschillende engineers die er zijn. Zo is er de inspecteur, de theoreticus en degene die alles weet binnen het bedrijf. Een risk engineer is eigenlijk een combinatie van deze drie. Nijzink benoemt de mogelijkheden van risicobeheer. In de eerste plaats kan een risk engineer een bedrijf adviseren om gewoon niets doen, omdat het risico heel klein is.

Als er wel maatregelen genomen moeten worden dan inherent en veilig. Dit betekent dat er geen situatie kan ontstaan waardoor iets uit de hand loopt. Aangezien dit niet altijd kan is de volgende stap om er voor te zorgen dat de consequenties zo klein mogelijk zijn of nul zijn. Als je die stap voorbij

bent, kom je bij het feit dat je zorgt dat de kans op een ongeval zo klein mogelijk is. Uiteindelijk als er nog een risico overblijft dan ga je dit beveiligen, bijvoorbeeld door een beveiligingsinstallatie. En als daarna, na al die stappen nog een risico overblijft en het bedrijf vindt dit risico ook nog te groot, dan ga je als allerlaatste verzekeren en niet eerder. Nijzink is van mening dat er zo af en toe wel iets te veel verzekerd wordt. Als er een klein risico is, kan deze soms beter genomen worden, in plaats van dit te verzekeren, zo stelt Nijzink.

Nijzink haalt aan dat: 'risico = kans x omvang'. Hier moet nog iets bij, een factor blootstelling of gevaarafwending. Zomaar risico = kans x omvang is dus niet waar, aldus Nijzink. Aan de hand van sheets laat Nijzink zien welke risicoanalyses er zijn en hij geeft middels enkele voorbeelden aan waar en hoe deze risicoanalyses toegepast worden. Zo is er de Probability Impact Matrix (PIM), de Deming Circle (Plan, Do, Check, Act), de Event Tree en andere bomen en methodes, zoals Failure Mode Effect, Hazard and Operability Study (Hazop) en Fault Tree Analysis.

Nijzink geeft aan dat risk engineering vaak brandgericht is. Nijzink geeft als voorbeeld een brand in een Tupperware warehouse in Amerika en legt een en ander uit over de werking van sprinklers en geeft een aantal technische details naar aanleiding van vragen uit het publiek. Zo gaat een sprinkler alleen aan daar waar de brand is en niet zoals je vaak in films ziet dat de sprinklers in het hele gebouw aan gaan. 96% van de branden worden geblust door maar vier sprinklers.

Schadescenarios zijn het EML (Estimated Maximum Loss) en het MPL (Maximum Possible Loss). Nijzink laat het publiek actief deelnemen om de MPL en EML te bepalen door sheets te tonen met scenarios en hij geeft hier uitleg over en haalt voorbeelden aan, zoals het gebruik van branddeuren en brandmuren. Nijzink vertelt ook een verhaal over de groeistoornissen bij de Atlantische Zalm en hoe het onderzoek in zijn werk ging. Concluderend is dat goede risk engineering essentieel is voor een goede beoordeling en kennis van de eigen posten/risico's en de eigen portefeuille. Een goede beoordeling van risico's vereist gedetailleerde informatie. Communicatie tussen de risk engineer, underwriter en schadebehandelaar is belangrijk. Stuur de toekomst, aldus Nijzink.

André geeft aan dat hij het zeer interessant vond om door de ogen van Nijzink weer eens naar de verzekeringsmarkt te kijken en hij hoopt dat het publiek hier ook zo over denkt. De voorzitter sluit deze lezing af en dankt Nijzink voor deze lezing met het gebruikelijke HAC presentje en hij bedankt de leden voor hun komst en hoopt een ieder weer terug te zien tijdens de laatste lezing van het jaar, welke zal gaan over beleggen. Tot slot kan iedereen onder het genot van een hapje en een drankje na praten over deze lezing.

John Hessing, secretaris